

թէ վնասում է գործին, այլ ընդհակառակը գն-
դեցիկ կերպով նպաստում է նրա զարգացմանը:
Առհասարակ հարապադրւած հասարակութեան
մէջ ամեն մի լուսավոր գաղափար, ամեն մի
հասարակութիւն, որ արժանաւոր է գրականու-
թեան մէջ, միայն ընդհանուր ընդհանրութիւն
գիտելի միայն հանդիսանում է ազգութեան ընդդի-
մարդութեանը, և որքան կատարել լինի այս
վերջինը, որքան ցած և կոպիտ լինեն նրա ընտ-
րած հակադրական միջոցները, այնքան լայն
զուգական կը բացմանայ հասարակութեան համան
կողմերի թիւը հակադրող դասակարգութեան
մէջ, խառն միջոցներ, անհրաժեշտ ընդդիմադ-
րութիւնը միայն օգնում է հասարակութեան հաս-
տատկութեան և տարածվելուն: Այդ մի ընդհա-
նուր օրէնք է, որ կարելի է նշանակ ամեն մի
հասարակութեան մասուր զարգացման պատու-
թեան մէջ: Ինչպէս մի որ և է մտքի գէժ կրե-
ւում են պնայիկ հնարարան գուլ և ժամգու-
ւում գնեցելով, ինչպէս հայտնաբեր, բամբասանք
և յանդուգն տախտակութիւն, այնտեղ քարոզչի
մտքի յաջողութիւնը տարածվում է:

Անթիւ, տեղեկութիւններ բոլոր հայերնայ
քաղաքներէր պարզ ցոյց են տալիս, որ «Մշակի»
պաշտպանած միտքը սուս է գնում հակադրական
քայլերով: Հասարակութեան բոլոր հայերնայ
հասարակութեան, որին մտադրել է հարցի էու-
թիւնը և որ ձգտում է հինգի ազգային կեանքը
զիտութեան հիմունքների վրա, բոլոր սրտով
համակրում է վերջինիս մտքին: Թող խառն
ազգութիւնը չարժանալի իր յամու ընդդիմա-
դրականութիւնը, թող նա միջոցներ իրան ցնդար-
նական յայտարար, թող նա լարի իր բոլոր ոգի-
մէի ոգիներ հիմունք: Հայտնաբերութեանը, նրա
այդ գործունէութիւնը կարող է զմայելելով
միայն Տեր-Վաղարշապետներին ու Նազարեանց-
ներին:

Հաս չի անցնի և մեր հասարակութիւնը կա-
տարեկապէս կըրճարի ազգութեան և կըրճի
սկզբունքների տարբերութիւնը: Կրտսէր նա,
«Մշակի» հորով, մի մեծ բայլ փոխած կը լինի
յառաջադիմութեան ճանապարհի վրա:

Ս. Կաղանկ

ՆԱԽԱԿ ԲԱՆՈՒԹԻՅՑ

Նոյեմբերի 10

Ներկայիս կը տոնուի 173 թ. 25 հոյակէ,
որն որ սատ հաւաքած ենք ի նպաստ մշտն
սովորոց, և կը ինդրենք այս գումարը խրկե-
ուր որ հարկի է. նմանակա խնամարարաբ կը
ինդրենք նուիրատուաց անձները հրապարակ-
եցեք, որն որ սատ ներկայիս ձեզ կըրպակենք:
Պ. Բիւրյան 30 թ., Ս. Նիգոլիս 10 թ., Ա.
Գեղարքով 10., Ս. Գալանդիս 10 թ., Ա.
Մեհնդիս 10 թ., Բ. Ճիւրիս 10 թ., Բ.
Զիւրիս 10 թ., Ս. Կարենիս 5 թ., Բ.
Էմանուէլ 5 թ., Գ. Աղապետիս 5 թ., Գ. Ճե-
ւալի 1 թ., Բ. Միսաքիս 3 թ., Ս. Ալեքսա-
նիս 5 թ., Ս. և Մ. Զիւրիս 10 թ., Ս. Մ.
Մեհնդիս 2 թ. 25 թ., Բ. Ներսիս 3 թ.,
Ի. Տեր-Ստեփանիս 3 թ., Ս. Մուրադիս 2 թ.,
Բ. խախիթիս 1 թ., Բ. Բաղդատիս 2 թ.,
Միւրյան 10 թ., Բ. Թիւրիս 5 թ., Բ. և
Ն. Գարաբաղիս 2 թ., Գ. Գալանդիս 3 թ.,
Ոմն 1 թ., Ս. Ղալիլիս 3 թ., Գ. Գեղ-
բիս 50 թ., Ս. Ալեքիս 50 թ., Ս. Ղա-
րէիս 3 թ., Գ. Տաթ Գեղարքիս 3 թ., Վար-
թիկիս 1 թ., Վ. ամս 1 թ., Ս. Արմաշիս 2
թ., Ա. Երմանով 2 թ., Մարկոս և Միլոն 1 թ.,
Բ. Մամիկ 1 թ., Ա. Թեւրեան 1 թ., Բ.
Սարգսիս 10 թ., Ա. Գալանդիս 2 թ.,
Գումար 178 թ. 25 թ., Վ. Երմանով անձներէր
պ. Ման Մուրադիս և Զարթիս Բաղդա-
րիս չը վարեցին 5 թ.: Ընդամենը գումար
173 թուր 25 հոյակէ:

Փոքա Բիւրյան, Աղապետ Նիգոլիս

ՆԱԽԱԿ ԳՈՒՆԵԹԻՅՑ

6 հոկտեմբեր

Կուէթի հայոց կեկեղիկ կեկեղիկաբ պա-
տուար քաղաքացի պ. Միւրյան Տերտիսանց
այ, որ 23 տարի շարունակաբ վարելով քրեա-
տնական խնամարարով և հասարակութեան
իր պատմը, կուէթ կուէթ փողովով կեկեղիկ
համար մոտ 4000 թուրքի է կուէթ և սուէթ Պը-

րիկաբ շահեցելու: Աժմ լուս էնք, որ նա
զգաւ տեղուր գործակալ Ինքիանիսանց և տե-
նելով, որ կոնստանուր ուղարկութիւն չէ գար-
նում իրան գանգաւանքին, կամենում է հրաժար-
վել իր պատմից և նրա տեղը ընտրում է գոր-
ման Ալիանիսանցը: Ե՛թ իրաւ. Տերտիսանցը
թողնում է իր պատմը և նրա տեղ հոգիւր իւ-
խանութիւնը ընտրում է Ալիանիսանցին, մեծ
թաւառութիւն է Կուէթի կեկեղիկ համար, ու-
րովհետեւ Ալիանիսանցը լինելով քաղաքագետ
անցնել տարի արժանից պաշտպան քաղաքի
1500 թուրք վասնելու համար: Նապարակ մարդ
է, չէնց կեկեղիկաւ փողովը ճանքը գցել թէ
չէ, մնա բարե... Ինդրեմ չեք «Մշակի» հրա-
պարկը հոգիւր իշխանութեան ուղարկութիւնը այս
րանի համար: Կուէթի խնամարար լուս մար-
դիկ չեն սիրում ու պատուում:

ՆԱԽԱԿ ԽՐԱԿՐԻՆ

Թիֆլիս, 17 նոյեմբեր

Յարմէ է, որ «Միւրյան» լրագրի խմբագիրը
Միսանիսանցը իմ տարադրութեան մի նախկ
յայտարարութիւն, որի համար են հրապարակ
հաստատել: Ե՛թ նա բոլորովին և կատարակաւ
կեղծ է, և թէ եւ պ. խմբագիրը պատասխանա-
տուութիւն կը պահանջուի օրէնքով: Եւ իմ
խնդիրը պատասխանելու, այլ և այլ ազդեցիկ-
րից լուս էի, թէ պ. Միսանիսանցը դիտարու-
թիւն ունի այս նիւթի մասին քննութիւն բաց-
վելու ժամանակ ինձ ուրիշ բաների մէջ յանդ-
ար անելու: «Միւրյան» 87 համարի ֆիլիստինում
պ. Բիւրյանիսանցին հայտնով գրածը կարգա-
լով, եւ համարում եմ, որ կեծ նմանի քննու-
թիւնը լինելով, պ. Միսանիսանցը բուն հարցը
խառնելու է ուրիշ բաների հետ: Եւ բնա չեմ
ստում, թէ «Միւրյան» իրաւունք չունի ինձ իրիկ
օրինակը այս ինչ կամ այն ինչ յայտարարել գէժ
միջանդով: Այն մի անձ ոտքիստութեանը
մասնաւոր: Գալ թող անկ երբ ուզում է և ոչ թէ
նրկապ գործի նա խառն էլ իմ պ. Միսանիսանց
այդ բանը կանէ քննութեան ժամանակին կամ
դատաստանում, դա այն ժամանակ կը լինի մի
ուրիշ գործ և ամենին կապ չի ունենայ կեծ
նմանի գործի հետ:

Ա. Արիստանց

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Կաղանկ գաւառի Բարանի գիւղից մեզ գրում
է, որ 9 ամիս արանից սուս այդ գիւղից մի
երկուսարդ գնում է կարմիր կաշուի վերջը
գործով, մոտ 4 ժամ հեռաւորութեանը Բարանի
գիւղից: Բայց ահա ինչ ամիս անցնում է և
երկուսարդը չը կայ: Նրա ծնողները յուսա-
նալով, որոնցով են Բարանից, ինչ ամիս մոտ
որքո գնում են մի կնիսը, որի նշանները,
նրա մոտ ընկած գանակից, մի Բարան և այլն,
հասարակ են, թէ դա կորած երկուսարդի
կնիսը է: Ամիս չէ անցնում, աւելացնում է
Բիւրիսիցը, որ Վաղարշում չը պատահն աւա-
ղակութիւններ:

ԿՈՒՐԱՅԻՑ մեզ գրում է, որ այդ քաղա-
քում պ. Բարանիսանցը և Աղապետիսանցը
սկսեցին հաւաքել նուիրատուութիւնները յոգուտ
վանի տախտակների և Կ. Պօլսի Միսանց Մի-
նիսիսիսանց: Կուրայում, առհասարակ, շատ
զիւտաբ է մի բան հաւաքել, աւելացնում է
Բիւրիսիցը, բայց այս անգամ յոյ կայ, որ բա-
ւաւան փող կը հաւաքել: Դեռեւ բարեգործա-
կան նպատակներով:

«Донская Пчела» լրագրին գրում են (թաւա-
րիս գաւառի Կուրայի գիւղից, որ այդ տեղի
ընդհանրեւ մարկը մեծ տարածութեան վրա
ձու է դրել գաղտնի վրա: Կուրայիցը միսի
են կրին վարել, գետնը քառակար միջանո
ձուերը ունեցնելու նպատակով:

Մայրաքաղաքի լրագրիները հարգում են,
որ կուրայիս Կուրայիսանցը մի քանի տեղե-
րում այժմ տիրող հարցը Բիւրիսիսանցը և սովի
պատահով փորձ են փորձում խառնել ցորենի
ալիւրը կարտոֆիլի ալիւրի հետ և այդ տեսակ

խառնուրդից հաց թխել: Բայց այդ փորձն էլ
պատկան հեռանքներն չէ սուս և չէ էման-
ցրել հացը, որովհետեւ կարտոֆիլի գինը այժմ
շատ բարձր է:

Այսպ, ուրախ, ժամը 11½ քաղաքի է Կու-
րայիսանցը թվարան, որի հիմունքներն են թիւի-
ները հասարակեանց, Պալատիկի, Բուրիսիկի,
Աւաղի և Դաս-Աղի:

Մե՛կրի գիւղից պ. Ս. Մ. Մարտիսանցը մեզ
ինդրում է յայտնել, որ տեղային քահանայները
այնքան վատ չեն, որպէս նկարագրած է եղել
«Մշակի» անցնալ համարներից մէկի լուրերի մէջ:
այլ ընդհակառակն նրանք լուսական խոնամա-
րում են կատարում իրանց պարտաւորութիւն-
ները:

ԵՐԵՎԱՆԻ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

„ГОЛОСЪ“ ԼՐԱԿՐԻ ԹՂԱՅՈՒԹԻՒՆԸ

„ГОЛОСЪ“ լրագրի մէջ տպված է հետե-
ւեւ թղթակցութիւնը: Կ. Պօլսից: Հոկ-
տեմբերին ուսաց „Россия“ նաւը ըն-
դունց Տիւրքիսի հասցիները համար 8 ա-
րանքների և 3 յոյների, որոնք գանգաւան
յանցանքների համար դատապարտված
էին տաժանակիր աշխատանքների Ալիւ-
պի գործարարների մէջ: Զանցաւորները
զղծայակապ էին, բայց նաւը հասնելուն
պէս նրանք արձակեցին շղթաներից:

Հետեւական խնայողութիւն անելու հա-
մար թիւրքաց կատարութիւնը յանցա-
ւորներին առաջիկայ պէս է ուղարկում
զինուորական նաւերով: Այլ ուղարկում է
նրանց օտար ճանապարհորդական նաւերով:
Առում են, որ թիւրքաց գանգաւանի մէջ
այնքան դրամ չը կար, որ կատարաւոր-
ութիւնը այս յանցաւորներին Բերքուտ ու-
ղարկէ և այդ պատճառով նրանց Տիւրքիսի
է ուղարկում: Պահապան. օճիկների պա-
տմա՛ր համարում այդ յանցաւորներից իւ-
րաքանչիւրը մի քանի տաժանակ տարինե-
րով դատապարտված է եղել տաժանակիր
աշխատանքների:

Մի գիւմանհու առաջարկութեամբ նա-
ւերի վրա նստողները 15 թիւրքաց լիւս
հաւաքեցին յոգուտ յանցաւորներին ճանա-
պարհորդական կարծում էին, որ արտաք-
վածները այդ փողովով իրանց պահապան-
ներին կը կաշառեն և ազատութիւն ձեռք
կը բերեն: Վերջը յայտնեցան, որ պահա-
պաններին կարելի էր կաշառել, միայն թէ
պանները փողը էր: Հոկտեմբերի 12-ին,
երբ շղթաները անցնում էր ամից մի մղոն
հեռաւորութեանը, յանցաւորներից մէկը
ընկաւ ծովի մէջ և անհետացաւ: Զեռայ
յայտնեցան, որ նա բարձրացած էր մի
ուրիշ նաւի վրա և այդպիսով ազատու-
թիւն էր ձեռք բերել: Մնացած կրեց յան-
ցաւորներին էլ մի ուրիշ նաւի վրա անցնե-
լուց յոյսով սպանել էին իրանց պահապան-
ներին և փախել:

Թիւրքայի ամեն տեղերում այժմ գո-
ղութիւններ և աւաղակութիւններ են պա-
տահու: Այս բոլորը տղի և աղաւառու-
թեան հետեանց է: Նորիւմ միջանկից

մէջ աւաղակների խումբը բռնել էր մի
հայտնաւոր յոյն որդու, որին մարկը են
տարել իսկ երեսուսարդի հօր: յայտնել
էին, որ 48,000 թիւրքաց լիւս վաճար էր
որդուն ազատելու: համար: շայն պատա-
համը յայտնեց Մուրադ-Պաշայի, որի
հրամանով զինուորները բռնեցին աւաղակ-
ներին իսկ երեսուսարդ յոյն ազատեցին:
Փորը-Սիւրիսի ափերի մոտ ջրերի մէջ
շարժում է լինում ձորերը լիւսարդա-
պէս և Պօլսի են ուղարկում: Այլ թէ միայն

զինուորները, այլ և օճիկները պա-
տահուած շորեր ունեն և ստանց իշխի-
ների կն: Կարանիկան ներդից մէջ
թիւրքաց կատարութիւնը շարունակում
է միանալ դարակ: Առհասարակ ամեն տեղ
թիւրքայի մէջ պատերազմական պա-
րատութիւններ են տեսնուում:

Կ. Պօլսի մէջ փողոցը դուրս դալու ժա-
մանակ հարկաւոր է շորերի բոլոր կամակ-
ները կապել, և թէ ոչ կարելի է կորցնել
կամ ժամացոյցը, կամ պարտմունք: Մի
խումբ աւաղակների գողութեան այդ ձեռք
է պարսպում:

Լոնդոնի „Times“ լրագրին հեռադ-
րում են Վիէնայից, որ պ. Վօշն յայտնեց
թիւրքաց կատարութեանը, թէ Անդ-
լիան մտադրի և առաջարկել Թիւրքայի
մէջ Ֆինանսական մի մասնագիտով հիմ-
նել: Առաքու-Անդարիկան, Վիւրմանիկան և
Թուստանը ցանկանում են, որ այդ մաս-
նագիտով մշտական հակողութեան իրա-
ւունք չունենայ, որովհետեւ այս դեպքում
սուլթանը չի ընդունի Անդլիայի առաջար-
կութիւնը: Թիւրքաց Ֆինանսների փա-
ղութիւնը ամենքն ուղարկութիւնը իր
վրա է դարձնում: Ե՛թ կատարութիւնը
աւելի հեռատես և խնայող լինի, մասնա-
գէտներ կարճեթով, այդ դրութիւնը կա-
րելի էր բարելաւել:

ԹԻՒՐԻՍԻ

Երզնայէն հոկտ. 4 թուով հեռեւալ
կը գրեն մեզ:

Հայազգի պարկիւտ երեսնամեայ ան-
մը, որ Վաղարշի գիւղերն առաւելու-
րեն կերթար շատ անգամ, անցնալ շղթա-
հրացանով կը գարնուի ֆիւրսերէն, նոյն
իսկ Դաս-Հիւսէյնի սեփական տեղ մը: Եւ
սուի թէ Դաս-Հիւսէյնի կըրպըր Բաշի
պէս է գարնուր: Զարնուողն երեք օր վը-
ջը մնաւ:

Անէն կը գրեն թէ Եմբիւսաղի գիւ-
ղերն Պաշ-Վաղարշից և արքունի պա-
խատն գահապան համի Մուսաֆա պա-
շի կըրպըր և Լուսուտցի Ապախիւսան
պաշ անուն երկու Թուրք քանի մը ընկե-
րներով Պօլսին իրենց հայրենիքը վերադա-
ռած միջոցներն, քարահախարի և Անայ
մէջ տեղ քարահախարի կուրած տեղը
փրանքն աւաղակ քուրքեր յայտնաւորով քա-
րանք փրաւորք և քուրքերն դատում
1000 ոսկու աւանդ դրամները յոյժաւոր
կըրեն, բայց յայտնակ փառու-Վաղարշ
երկայից 500 ոսկուի հօտ մը: Եւ Կու-
րած տեղը քուրքեր յոյժաւորք են:
Եւ Կու-4 ժամ հեռաւորութիւն ունի Անէն:
Ինչպէս քաղաքակալ Բուրքը Անայ մոտ
Վաշի բուսած տեղն ապաստանելով Ա-
նայ անցուգաւորն արդիւրի են:

Սուրուտ այս իրողութիւնն այ թերձե-
մանը Հաղիւսթի Կըրպըր Երեսնամեան
դէմ Հայոց կողմանէ հայտնաւոր գրադ-
տութիւն մ'է:

Երանք պաշտոնական լնդարը Հայրիկ
լրագիրը կը ծանուցանէ թէ Հասան-Սալիկ
(Բասն) գաւառակին մէջ հիւրի (դիւր)
և գաղիկի (զըրնիկ) և ուրիշ հայերն
գաղութիւնն իմացուելով, նահանգին հան-
քային ծարաւարակտ Արքիէ Էֆենտին անդ
գիւրքեր և է ընկեղից տեղեկացրին և
հանգային քարտէսներուն համեմատ գտնու-
թեանը:

Այս աւուր Վաղարշ մէջ կը կարգու-
նայ նահանգաց քուրքեր Եւսուսի փաշան
և Սարգիս Էֆենտին վանէն Բաղէշ ձա-
ն:

րով Կարբերդ և անոր Տրապիզոն գնացած են և լի ժամ կիմանալով թէ Վոստոֆ-փաշան իւր ասանակը Տրապիզոն քաղաքը ապաւելով Տրապիզոն կը մնայ, իսկ Արաբիս Էֆէնդին և Պոլիս վերադարձած է։

Պոլսոյ կողմէ Զամիթի անուն Կայսերական զամբարան կորուստով աւազակները դեռ չեն բռնած։ Բայց Բերայի ոստիկանութեան զօրէն Պաշի փաշան գործուած գոհարեղէններէն մին երէկ Բերա օսկերէի մը քով տեսնելով, իւր ստակով գնած է և ոսկի անուշիկեան պաշտօնատունը տարած է. կը կարծուի թէ այսպէս աւազակաց չնաքը գտնուած է։

Իրաիկ օրը Պէլլիաւտ անուանին մէջ մարտը մը դիմով գտնուեցաւ։ Բաթիկանութիւնը քննութիւններ և խուզարկութիւններ ընկելով վրայ է։

Բաթիկան պնտուրաց գնդապետ Քաշի պէյ, որ երկուր ժամանակ Զոգիստան բընակած է, յիշեալ երկրին պատմութիւնը պնտի Տրապիզոնի Թուրք լեզուաւ։

Քաղաքապետութեան երկու պաշտօնայ լ. յուպի մէջ կաշառուութիւն ըրած լինելով, պաշտօնակն եղան և դատաստան պնտի ենթարկին։

Սօֆիա նստող Ռուսական զործակաւորը Պոլսոյ արդիւր առաջին նախարար Պ. Զանդուֆի ձեռամբ Աղէքսանդր իշխանին արկղի մը դրած է, որոյ մէջը կային թանկագին բաներ։

Պէլլիաւտի Պրիւսէ մայրաքաղաքն անուշաներն նուազահանդէս մը տրուելով ի նպատակ Սօֆիոյ սովելոց, Հանգիստի մասնաժողովը Ս. Պատրիարքին ոսկի շքադրամ (մէտայլ) էր նուիրել արժան գատելով, յանձնել էր դարէ Պրիւսէի Բամանան դեռ պահելն, որ Բ. Կուստը զրկելով զայն, Բ. Կրան կողմէն ալ զարկտալ պէյ և Յովհաննէս Քորոսան էֆ. չորեքշաբթի օրը պաշտօնապէս խաղաղ Ս. Պատրիարքին տունն երթալով ի Ս. Սրաքնութեան կը յանձնեն յիշեալ ոսկի շքադրամը՝ որոյ մէջ կողով գրուած է ի յի յիշատակ նուազահանգիստի ի նպատակ սովելոցն Սօֆիոյ և միւս երևան ալ յառուալ առ Ներսէս Պատրիարքն Հայոց։

(Մատիս)

ԱՐԻՏԵԼԵԱՆ ԳՈՐԾԵՐ

Կատարեց յ՝Polit. Corresp. Լրագրին գրում են Հետեւեալը նոյեմբերի 19-ին։ Կիւրիշ-փաշա պատրաստվել է շրջապատակ և պաշարել Կուլցինիոն Հաւատարմութեան, որ նրան աջակցել է փակել Կուլցինիոն մէջ Լրագրիներին նրանց, որոնք ընդգրկուեալ են Կուլցինիոն յանձնելուն։ Այս գործի նպատակն է խանգարել ալբանցիների նորի բազմաթիւ խումբերին միանալ իրանց ազգակիցներին հետ։ Այս կարգադրութիւնը աջողութիւն ունեցաւ, որովհետեւ ալբանցիները չափազանց վրդովւած են, թէպէտ նրանց և թիւրք կանոնաւոր զօրքերի մէջ կ'ուն չէ պատահել։ Միացեալ նաւատորմի Տրամադատարները, յայտնեցին ծովապետ Սէյմուրին, որ նրանք Տրապիզոն դէպքում օգնութիւն կը հասցնեն չերնօգորիական իշխանին, կըր նա կը սկսի գրաւել Կուլցինիոն։

Նոյն լրագրին հաղորդում են Ս. Պետերբուրգից Հետեւեալը։ Արտաքին անհատականութեան պատճառ է Կուլցինիոն չերնօգորիներին յանձնելու լուրին։ Իւրաքանչիւր շաբաթ Ս. Պաշի մէջ նոր ժամանակավիճակ են որոշում, բայց գործը առաջ չէ գնում։ Այս հանգամանքը անպատշաճում է, որ թիւրքերից ոչինչ չէ կարելի

ստանալ, մինչև նրանց վրա զօրեղ ճնշումն չը գործեն։ Առաջ երբ Կուլցինիոն գործը զօրաբար, Ռուսաստանին միացողում էին, իր թէ նա էր գոհարեղէնների ծաղկեցումը ձեռնարկել մէջ։ Այդ լուրերը մի քանի ժամանակից այլևս չեն տարածուած։ Մի քանի շաբաթներ անցել են և թիւրքերն ոչինչ չէ անում, բաւականաբար դատարկ խոտտոմներով Կուլցինիոն գործը ոչ թէ Ռուսաստանն է դադարեցնում, այլ այն թիւրքերն ճանաչել, որոնք արտասանում են եւրոպական գանդակն պարմանների մէջ, մինչդեռ յայտնի է, որ թիւրքաց կառավարութեանը մի քաջակերական բառն էլ բուական է ընդգրկուող թուրքները շարունակելու համար։ Բաթիկան Ռուսաստանը առիթն չունէ Կուլցինիոն գործի ուշանալու պատճառով եւրոպական միւս պետութիւններից աւելի արկեր։ Ընդհանուաբար Ռուսաստանը աւելի պէտք է ուրախանար գործի յետաձգվելու պատճառով, եթէ նա ճշմարիտ հետեւում էր մարիափաշական քաղաքականութեանը։ Ռուսաստանը այնքան համակրում է չերնօգորիային և այնքան յարգում է եւրոպայի Հեղինակութիւնը, որ բոլոր միջոցները գործ է դնում Կուլցինիոն գործը վերջացնելու համար։ Եթէ մինչև անգամ գործը յետաձգվի, այնուամենայնիւ դա երկարատեւ չի լինի և արեւելեան գործերի հետ ծանօթ անձինք հաւատացած են, որ թիւրքային իւրաքանչիւր չը բռնկված վերքը ժամանակով աւելի էլ փնտներ կը տայ։ Հաւատացած լինելով, որ թիւրքային քաղաքականութեանը միջոցները չեն, Ռուսաստանը պէտք չունի մանր ինտրիգներին դիմել, քանի որ ինքը Տրապիզոն ժամանակ իր շահերը պաշտպանելու համար բաւական ոյժ կ'ունենայ։ Եթէ եւրոպական պետութիւնները կամենում են ապագայ անկարգութիւնների առաջն առնել, Ռուսաստանը միշտ պատրաստ է նրանց օգնելու Տրապիզոնի հացին։

Եւրոպայի ինքնակալ լրագրին Կ. Պոլսից գրում են Հետեւեալը նոյեմբերի 17-ին։ Երբ ալբանցիները տեղեկացան, որ Բ. Կուստը վճռել է յանձնել Կուլցինիոն չերնօգորիներին, նրանք Ալի-փաշայի նախագահութեանը մի մեծ ժողով կազմեցին և հետեւեալ վճիռները կայացրին։ 1) Կուլցինիոն երբեք չի յանձնվի չերնօգորիներին, 2) իւրաքանչիւր ալբանցի պարտաւոր է վերադարձնել Բ. Կրանը իր ստացած աստիճանը կամ շքանշանը և նորերը չընդունել։ 3) պէտք է պատժվեն բոլոր այն առաջնորդները, որոնք ալբանական միութեանը անհազանց կը գտնվեն և նրա հրամանները չեն կատարել։ Բացի այս ժողովը վճռեց խնդրել սուլթանից Ալբանիայի ինքնավարութիւնը։ Ինչպէս-փաշա այս անգամը չէր հաղորդում Բ. Կրանը մինչև սուլթանին, որ ֆերիէն աստիճան չը ստացաւ։ Առում են, որ Կիւրիշ-փաշան էլ նայն ուղղութեամբ է գործում։ Ալբանցիները երգել են, որ մի կտոր չեն տայ չերնօգորիային, կամ Ռուսաստանին։

Եւրոպայի «Daily News» լրագրին հետագրում են, որ Կիւրիշ-փաշա մտադիր է Տրապիզոնի տալ, որովհետեւ ալբանցիները յայտնի են, թէ նրանց ի զուր են ժողովում, որովհետեւ նրանք չեն կամենում ոչ մի խորհուրդ ասանալ Կիւրիշ-փաշայ յղյ։ Կերմանական լրագրիներին մէկին հետագրում են, որ ամեն իրողն սպասվում է Կուլցինիոն յանձնելը չերնօգորիներին։ Եւրոպայի լրագրիները հարկւրներով թողնում են

քաղաքը և հետեւում են իրանց բնակարանները, մինչդեռ քաղաքի մէջ մնալը ամենքին արկելիւմ է։

Եւրոպայի «Dritto» լրագրիը նոյեմբերի 17-ին էլ յղածած էր տեղի, որի մէջ առաջ էր, թէ սուլթանից ուղարկած հետազոտիչները Կաղստօնին ոչինչ չեն գտնուած։ Կուստ ամենայնիւ Աղբիւսն զեռ էի մի քանի օր կը սպասէ և եթէ թիւրքերն չի կատարել իր խոտտումները, այն ժամանակ Կաղստօն կ'առաջարկէ եւրոպական պետութիւններին որ և է միջոց գտնել ներկայ գոհարեղէնների առաջն առնելու համար։

Տեղիցի լրագրիներին հաղորդում են, որ միացեալ նաւատորմի վրա եղած ծառայողների գրութիւնը վրա է։ Առաջ նրանք անհամարժեքութեամբ սպասում էին, որ կըրիւսի, բայց շուտով նկատեցին, որ հարցը օրից օր յետաձգվում է։ Այժմ լուր է տարածված, որ նաւատորմը գեռ էլի երկու ամիս կը մնայ իր տեղ անգործ և ամենքն անորարիւր և ձանձրացած են։ Այժմ անգործութիւնն է պատճառ, որ անգաղաքայն ալ և այն պետութեան նաւերի վրա ծառայողները միմեանց հետ անբարեկամութիւններ են ունենում։

ՆԱՄԱԿ ԹԻՄՈՒԹԵՍԻՑ

Վան, հոկ. 16/28 1880

Հարգաւորութեան և բուռնութեան հետեւեալը միտ յեղափոխութիւն է. սա պատմական ճշմարտութիւն է, որոյ ոչ ոք կրնայ հակառակել։ Անցեալ աղէտային պատերազմի առթիւ երբ եւրոպական ազգաց և տեղեկեանց ուղարկութիւնը գրեւոր ընդհանուր կերպով Հայաստանի հարաւանաբաւ և քաղաքապետ ժողովրդից արեւուր և անտանիկ վիճակը, շատ մը օտար լրագրիչ պահն հաղկապն ընդհանուր ապատմութիւն մը խիտ մտաւորաւ նկատելով, իրենց լրագրից անցաւ զործարկութիւնը պահանջել և մինչև անգամ պ. Հէրիկ Լէյքտ քանից պաշտօնակա թուրք փոստմարտիկան ազգաբարեցիկ Հայաստանում գործարկութիւնը բարենորոգումները եթէ ևս չապաղին, Պոլսոյ քաղաքին ինքզնին համաձայն հայկական խնդրի չը յառաջ պիտի գայ։ Նորա մարտարկական գուշակութիւնը այսօր ամեն մարդ կարող է արդէն կատարած համարել։ Հայկական խնդիրը այսօր բոլորովին պաշտօնական հանգամանք մը առած է և Հայաստանում արդիւր անխիտութիւնը և հարստահարութեան շարունակուող հայկական ապստամբութեան գոյութիւնը սրած է վաղաքահանայ, Մուշ, Բաղէ, Կարին արդէն ունեն յեղափոխական մասնաժողովներ, որոնք զազանք միջոցներով աշխատում են գործակցի լինել Հայկական ընդհանուր ապստամբութեան ի հայտնաւան։ Բնականաբար ի Հայաստանի ինքնութեան ինքնութեան մէջ և Հայաստանի միւս գաւառներում ոչ ոք զիմէ այս բոլոր կառավարութիւնը, քանի թղթաւարտական և հեռագրական յարաբերութիւնը ժամանակէ մի վեր խիտ անխիտն կերպով կառավարում են և կառավարութիւնը հայոց վերաբերեալ լրագրի, նամակ կամ հեռագրի ձերբակալում է։ Կարող վաստակարարութեան սովոր ունեցած շաբաթան, թէ քաղաքում և թէ գիւղերում, ամեն տեղ հայ ժողովուրդը արթնացած է պատրաստութեան իր զոյգութեանը դիմաւորութեանը հարցնել երկրում պատմականը, ի հարկէ խոնհուրութիւնը չը ներկայի մեծ ցոյցեր ընել կառավարութեան դէմ։ Նորա ուղարկութիւնը չը գրաւելու համար, արդէն կառավարութիւնը չէլիս Խաղաղութեան պատմութիւնը պատրաստելու լուրով, քաղաքի միջոց խոնհուրութեանը չէ վաստակական, որոնք ճշմարտ, հարստահարութեան և ներքին ևս խեղճ գիւղացի հայերն։

Տեղական թուրք վարչութեան ըրած գրեւորները, բռնութիւն և անխիտութիւնը միտ է և արտաքին են ժողովուրդը գնել վեր առնելու և թշնամաց հետ անձամբ անձին մարտնչելու, ինչպէս

պէս որ մի քանի օր առաջ Կարմանում, ուր 16 հազար հայեր կ'այն, պատահած դէպք մը զայն հաղապատեցան։ Այդ գաւառացի միտքը հաւատարմիւ և կեղծիք բարբարոս անձ մ'ըլլալով, ժողովուրդը բոլորովին դժգոհ էր նորանից և սպասում էր մի պատեմ առթիւ նմա ցոյց տալ իր գոհարեղէնը գործնականաբար Աղբիւսն անցեալ երկուշաբթի օր ժողովուրդին կործնելու արտաքին յարձակում ըրին թիւրքերի վրա և ծնծեցին զայն ու իր ծանոթարմանքը, որոնցից մէկ քանիս փրաւոր ընկան։ Այս ընծեց ետքը նորա քաղաքը գաւով բոլորեցին Աղբիւսի հիւսիսում կապտան Կէլիթին, ցոյց տալով նրա որ փախուր գնելով գիւղերում պէտք էր մի բարեկարգութիւն լինել տանկայ խեղճով, բայց այժմ խոնհուր քան գաւառին վրա երբուս Կոնիստան Կոնիստանի Կոնիստանի գիւղէն հայեր անցեալներում մի կուր ունեցան 140 զինուոր քուրդ աւազակներու հետ, որոնք եկած էին գիւղը աւարի առնելու։ Հայեր իրենց Մէլիքի և վարդապետի առաջնորդութեամբ յարձակում պէտք էր մի բարեկարգութեան վրայ, 4—5 ժամ պատերազմելով յաղորեցան վանել աւազակները, որոնք 30-ի շախ մտն մտնալ և վերադարձաւ թողով իրենցից փախան։ Հայոցի մէկ սպանուած կար և մի քանի վրաւորներ, որոնք, լսածիս հայելով, յետոյ մտնան, Կարմալի նոյն գիւղի ընտելից կուրեցան այս օրեւր բարբարոս հետ, որոնք եկած էին նրանց արտերը բռնութեամբ հանելու, ինչպէս որ նոքա միշտ սպող են ընել։ Գիւղի քանական անխիտութեան ժողովուրդի գրեւոր անցած դիմաւորեց քուրդերին և հայք սկսան կրակ ընել նոյնա վրայ, որոնք պարտաւորեցան ամենայն ինչ թողով փախել։ Կարմին լուր։ Պաշտպանի հայոց առաջնորդը, զերապատի Բովանանիս վարդապետ Գաֆուրի, խուր մը հայերու գրեւոր անցած ս. Բարթոլոմէոս վանքի մտնալու աւազակայ խուրմի մը հետ պատերազմեցան։ Գուրդերից մինչ սպանվեցաւ և երկուք ալ ծանր վրքեր առնին քաջամարտիկ հայ հոգեբանակն ձեռնար։ Այս դէպքեր թէն մեծ բաներ չեն, բայց պաշտպան մ'են թէ վաստակաւանում հայք չարմուծում են, ինչպէս-քան պաշտպանելու ձեռնարկում են և Աստուծով նոքա հնազանդ աւելի մեծ գործեր պիտի տեսնեն, երբ ժամանակը գայ։ Այժմ ըզուր այս ժողովուրդը յուզեալ է. ամեն մարդ լաւ հասկացած է որ Հայկական խնդիրը պիտի չը կարգադրուի անցած հայաստանի հայութեան գործնական մասնախմբութեանը։ Ժամանակը խուրմի կազմում են և ամեն մարդ աշխատում է ի մտայն տեղի ունենալու պատմական մեծամեծ և քաղաքական երկութիւններում իր մեծ և բազմից ունենալու, միայն բանը մի կը պակտի, այն է դրամ, որով հնար է միայն հարկ եղած պատրաստութիւնները այժմ ընել։

ՄԵՇԿԱՆ ԶԵՆՈՒՄԻՆԵՐ

ԴԻՉԸՉԳԻՏԻՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԵՆԻՑ

Ս. ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԿ, 19 նոյեմբերին։ ԴՅՈՅԵՐԿ, Լրագրիը հաղորդում է, որ սկզբունքով վճռված է եկամտի վրա հարկ դնել։ ԴՅՈՅԵՐԿ Բրեմա լրագրիը հաղորդում է, որ վճռված է աւելացնել նահանգապետները ուղղորդելը։ ԴՅՈՅԵՐԿ, Լրագրիը հաղորդում է, ինչպէս մէջ գաղտնի ապարան է գտնված։ Կայանաւորված են մի տղամարդ և մի կին և ուղարկված են Ս. Պետերբուրգ։ Կարծում են, որ երկուսն էլ նշանաւոր պետական յանգաւորներ են (նորա դասնուրութիւնների բաժինը աշխատում է, որ մահաւորականների պատկերից ստացված տուրքերը շտապան)։

Ս. ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԿ, 19 նոյեմբերին։ Չերնօգորիական իշխաններից Պաղօգորիցյանով կաշառարկած մահաւորականներին։ Սուլթանը Տրամայից մի նոր մասնաժողով նշանակելու ներքէնքը համար։ Մասնաժողովի անաւանները երկուք թիւրք և չերնօգորիականներ են։ Այսօր մասնաժողովի առաջին նիստն է լինելու։

Խոնհուրմի-հարապետը ԳԻՆԳՈՐ ԱՐԵՐՈՒՆԻ